

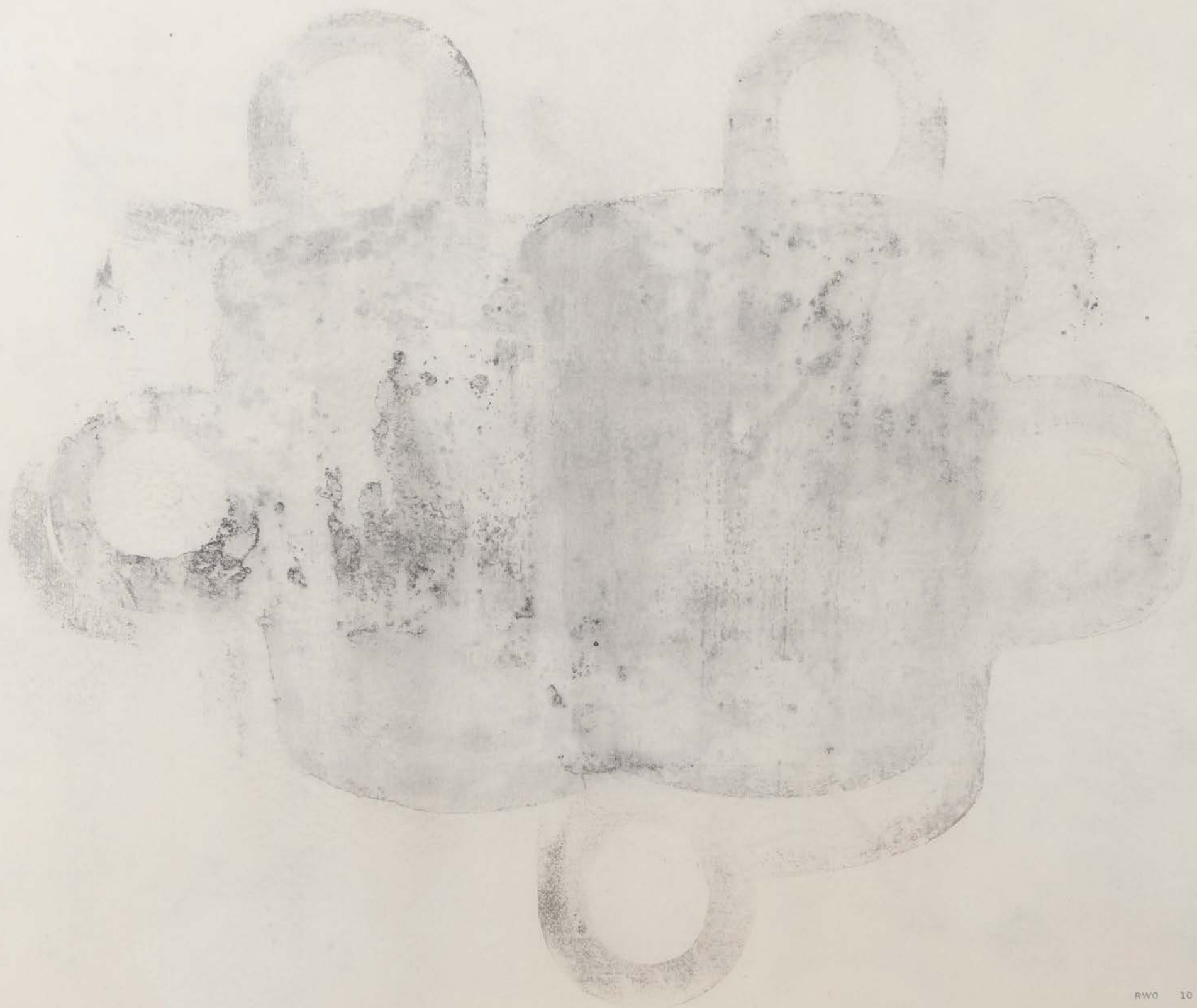
GUILLEM RUBIÓ

Abans i després

Trames, Conceptes i Realitats, 1973-2023

 FUNDACIÓ VALVI

EXPOSICIONS DE MADURESA

RWO 10

RWO: La trajectòria de Guillem Rubió

Pilar Parcerisas

CRÍTICA I HISTORIADORA DE L'ART

Guillem Rubió és un pintor experimental. Però què vol dir ser experimental? Amb unes qualitats innates per l'hiperrealisme fotogràfic, es llança constantment a nous reptes que el distancien del seu virtuosisme. Assumeix riscos amb nous temes i materials, abraçant noves inquietuds que l'assalten constantment. Viu l'art en present. Cada període de la seva obra esborra l'anterior però sempre hi ha una presència que persisteix més visible o més oculta: la realitat de l'objecte.

En la seva primera presència pública en l'esfera de l'art a la galeria Montnegre de Pineda de Mar el 1976 es mostrà ja fascinat per l'objecte i la cultura de masses, la publicitat, l'acumulació de petits objectes encapsats, que avui fan memòria d'un pop art arrelat a la cultura generacional dels anys 60 i 70. Són obres datades entre 1974 i 1976: anuncis de dentífrics, acumulació de clips d'oficina i pastilles, composicions de petits vidres de colors, la llauna de sopa Campbell, marques com Kempthor i Optalidon s'enduen la palma d'aquestes petites obres encapsulades en vidre que anuncien l'atracció per la presència seriada i repetida dels elements.

A aquest període inicial proper en petita escala al "nouveau réalisme" francès d'Arman, succeeix un moment d'explosió hiperrealista, potser per admiració a aquest corrent nord-americà que s'oficialitza a la documenta de Kassel de 1972, de la mà de Harald Szeemann i Jean-Christophe Amman, que contrasta amb la plèiade d'artistes conceptuals europeus i americans. Imatges agafades de les fotografies de premsa, pintures en general en blanc i negre, imatges tràgiques, convulses, que recorden el realisme de l'Equipo Realidad.

Si aquestes pintures són datades entre 1975 i 1976, moment convuls de la història d'Espanya amb la mort del dictador, a continuació l'artista s'oculta en cinc anys sense producció. La primera meitat dels anys 80 s'aboca a pintar l'objecte en formats més grans: un plat, una copa, una tassa, fragments d'aquests objectes o combinacions entre ells, des d'un hiperrealisme en grans formats.

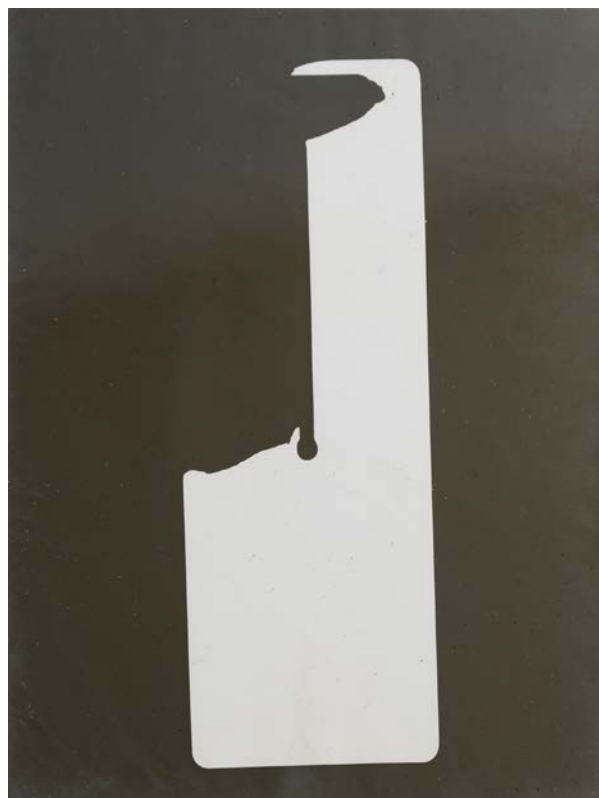

Els deu anys que seguiran, entre 1985 i 1996 segueix aïllant l'objecte i el monumentalitza, però ara l'agrisa, en blanc i negre: un metrònom, un vas, una cafetera, un guant, unes ulleres, una pinta, una sola de sabata, una camisa, una jaqueta, si bé en alguns casos empra el color, com en un joc de parxís. Però el color és gastat, com si es tractés d'una vella fotografia de color sèpia o gastada pel pas del temps. Fascinat per la fotografia, hi ha un material que li té el cor robat, i és la gelatina, que acaba donant una patina orgànica als acabats de les pintures, un component que juga amb la construcció i la destrucció, i converteix la pintura en un rastre.

Un nou període, entre 1996 i 2008 constitueix un altre pas ocult de la seva trajectòria, com un riu Guadiana que emergeix de nou amb un flux potent a l'entorn de l'any 2009-2010. És en aquest moment que apareix la tela blanca i crua, amb el rastre d'objectes monumentalitzats, que s'entrecreuen i que mitjançant el mètode de la gelatina converteixen el rastre de l'objecte en una abstracció. Segueix l'austeritat del color, entre el blanc i el negre. Combinació de copes de vidre, de vasos transparents, de pots de cafè o de te les nanses dels quals s'entrecreuen. Són pintures de gran format que fan de la transparència opacitat per acumulació d'objectes.

Guillem Rubió sent admiració per Morris Louis, el pintor de la postabstracció i dels camps de color, que deixa les teles crues. Aquest és un bon model per a les seves grans pintures del darrer període en que ho pinta tot amb gelatina i després la rasca i la treu abans que s'assequi del tot per deixar només l'empremta o el rastre de l'objecte.

Després del bienni 2011-2012, en què no hi ha producció, emprèn una sèrie d'obres sobre tela o paper amb trames i cartrons desplegats en què també el material conductor és la gelatina, combinada a vegades també amb l'acrílic. Aquesta gran producció de papers en petit format executada entre 2013 i 2015, la majoria en DINA-3, tan aviat ofereix formes orgàniques com geomètriques, en color o en blanc i negre. El pintor es deixa portar per la sorpresa, l'experimentació, l'atzar. Les obres del 2015 sobre tela de format mitjà mostren l'empremta en blanc i negre de capses de cartró desplegadas.

La pràctica intensa i continuada de l'obra sobre paper serà un bon exercici per al darrer període de l'artista que s'amaga durant set anys per emergir, com un volcà, amb una sèrie de teles importants executades entre 2022 i 2023.

Aquestes teles crues de gran format i sense cap preparació o tractament a la manera de Morris Louis contenen empremtes de trames seriades en un ordre geomètric i repetitiu, gairebé minimalista, modular, en un sol color, verd o vermell. En altres teles deixa l'ordre geomètric i que la pintura reflecteixi l'atzar de l'empremta, amb la irregularitat de les línies i el regalims.

Aquesta és l'evolució de la seva obra que es presenta per primer cop amb un mostreig dels diferents moments de la seva experiència creativa. Dèiem al principi que Guillem Rubió era un experimentador nat, i el que podria significar un pas de la figuració o de la hiperrealitat a l'abstracció al llarg de la seva trajectòria no és tan radical. Darrere l'aparent abstracció, hi ha una trama, un objecte, una realitat, darrere l'acrílic hi ha una matèria: la gelatina, que és una altra realitat. S'inicia amb l'objecte real, passa per la seva representació i retorna a l'objecte, a la seva empremta.

Guillem Rubió és un autodidacta que ha après les lliçons de la realitat, que actualitza en cada moment. La seva biblioteca d'art és un reflex de les seves passions que el vinculen al passat d'una família culta i col·leccionista d'art en què l'avi n'era l'ànima sensible. A banda de Morris Louis, admira Alfred Otto Wolfgang Schulze, més conegut com Wols, el pintor i fotògraf de la postguerra que amb el gest expressiu de la seva pintura anuncià el *tachisme*. Com si fos el seu *alter ego* algunes pintures van signades RWO i la data, en homenatge a Wols.

Forquetes amb quadrat blau. Acumulació. 16 x 15 cm. 1974.

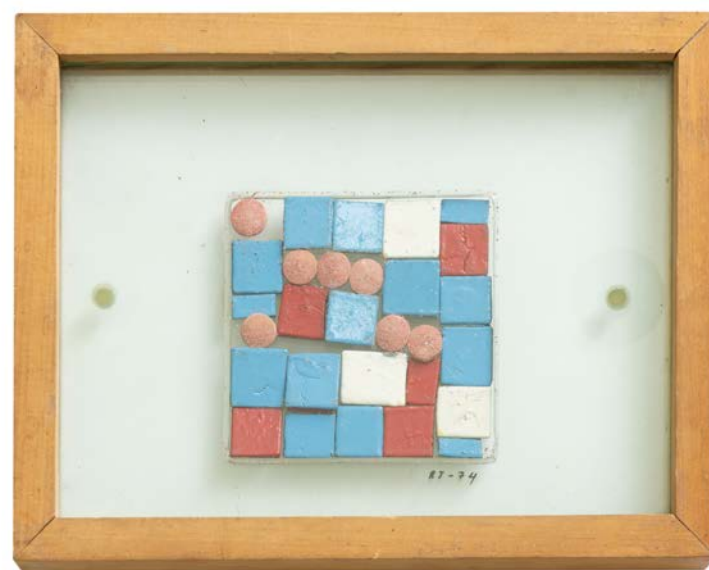
Optalidón. Acumulació. 15 x 11 cm. 1974.

Pastilles. Acumulació. 16 x 13 cm. 1974.

Clips. Acumulació. 23 x 28 cm. 1974.

Pastilles i quadrats. Acumulació. 21 x 17 cm. 1974.

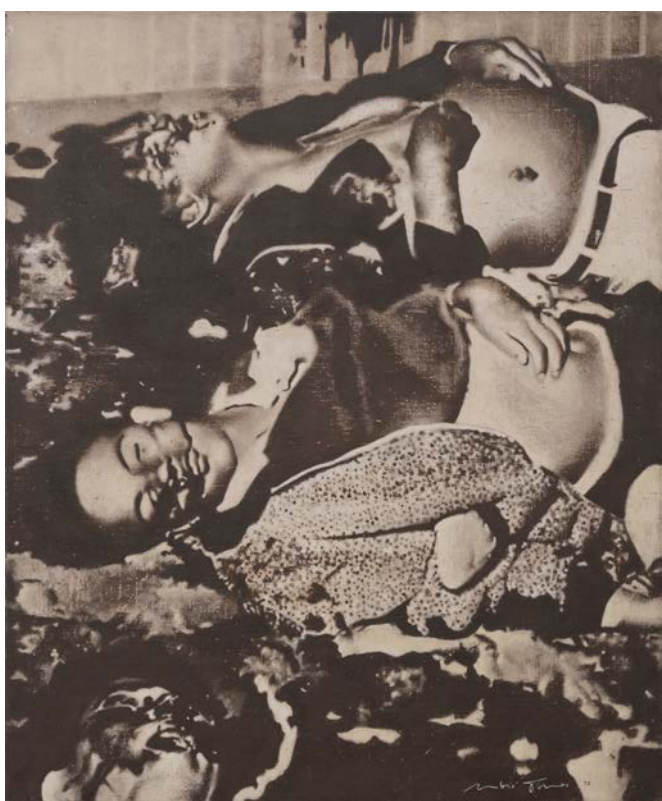
Beirut. Acrílico sobre tela. 46 x 33 cm. 1976.

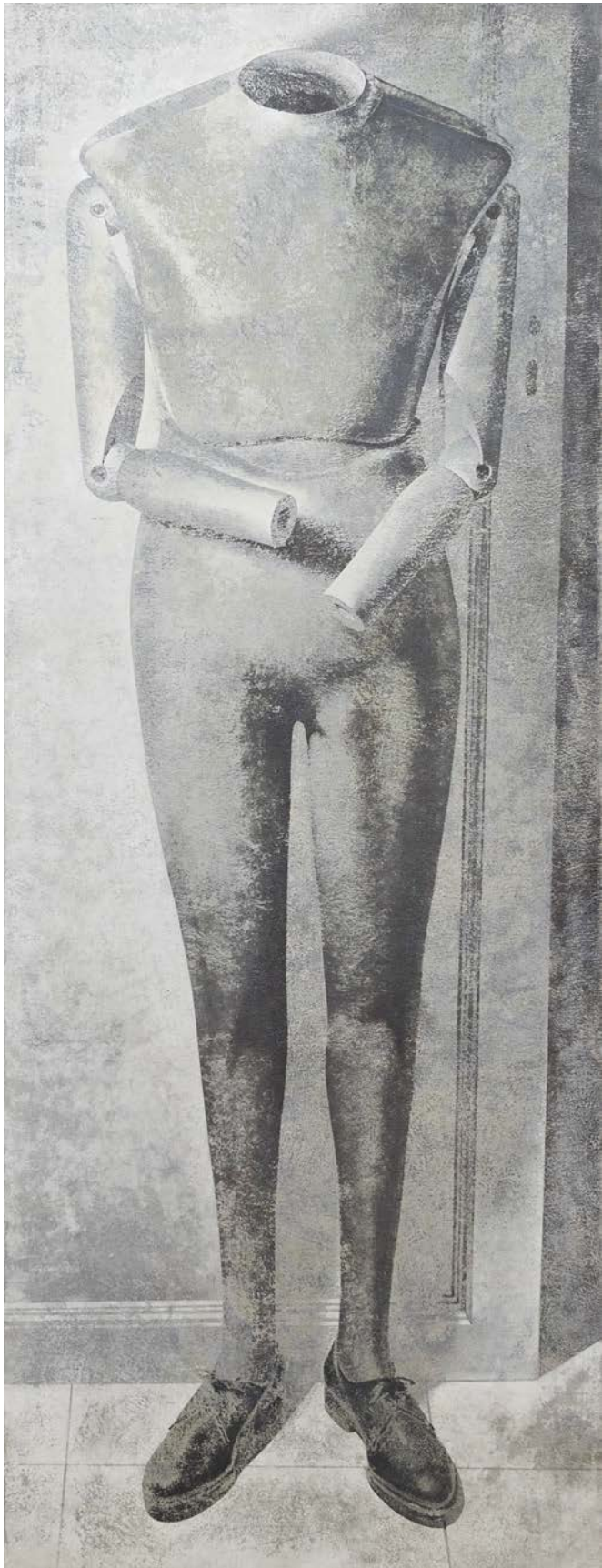
Màfia E.E.U.U. Acrílic sobre tela. 33 x 30 cm. 1976.

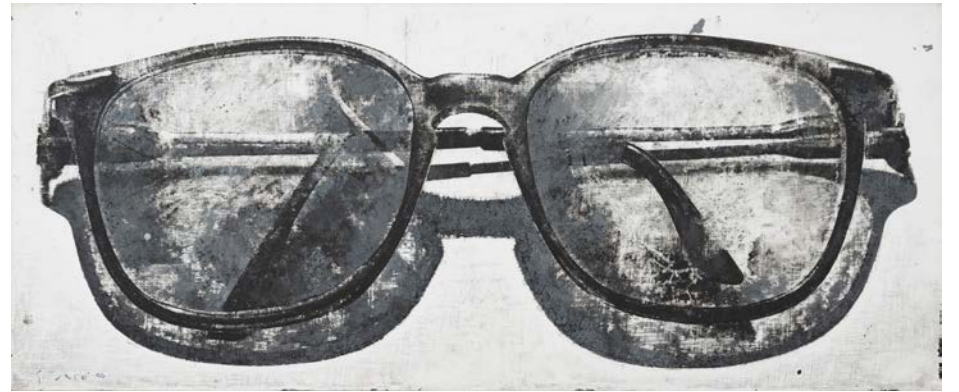
Màfia siciliana. Acrílic sobre tela. 65 x 92 cm. 1975.

Mèxic 1968. Acrílic sobre tela. 60 x 73 cm. 1976.

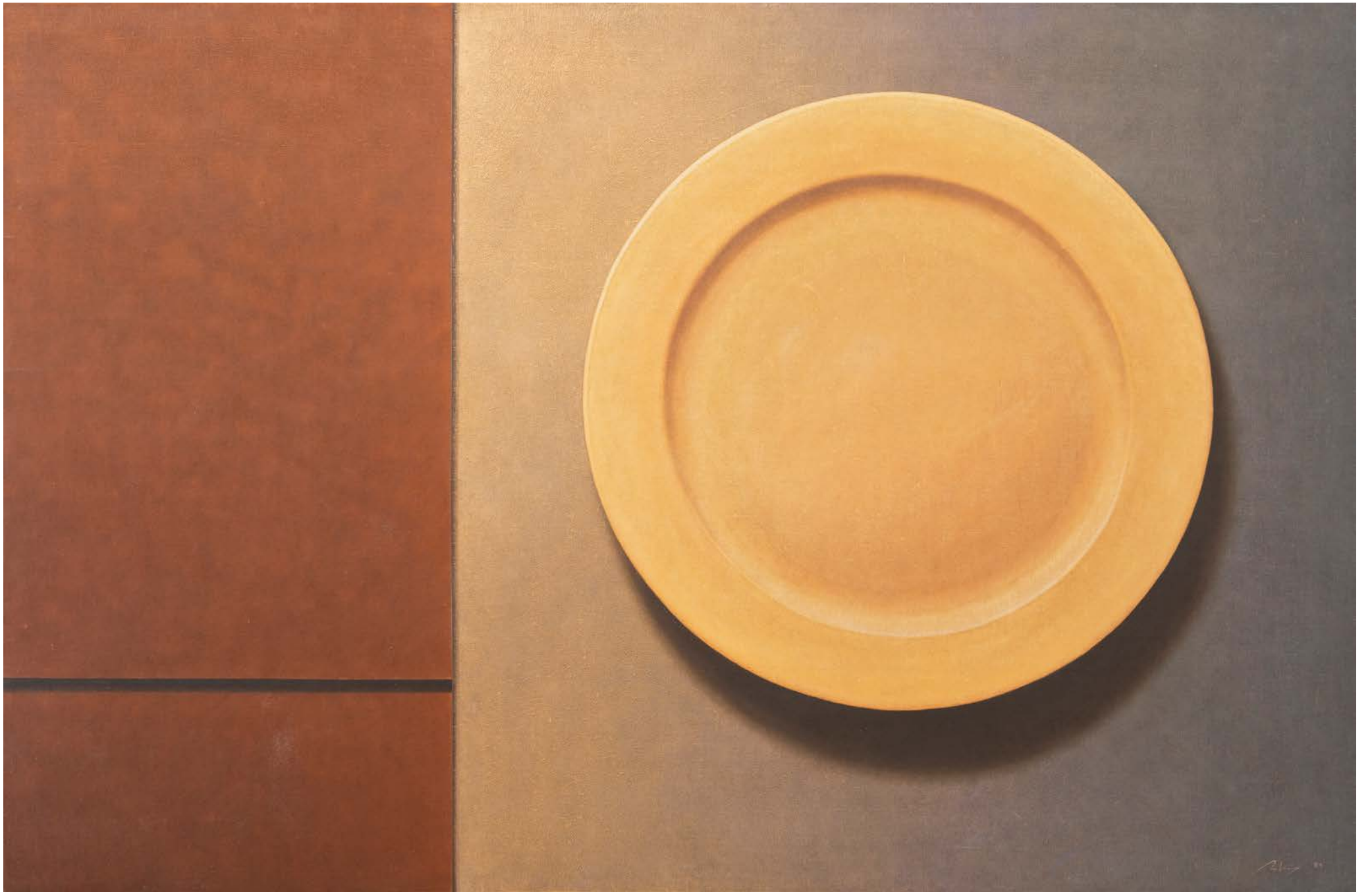

Maniquí. Acrílic sobre tela. 250 x 95 cm. 1997.

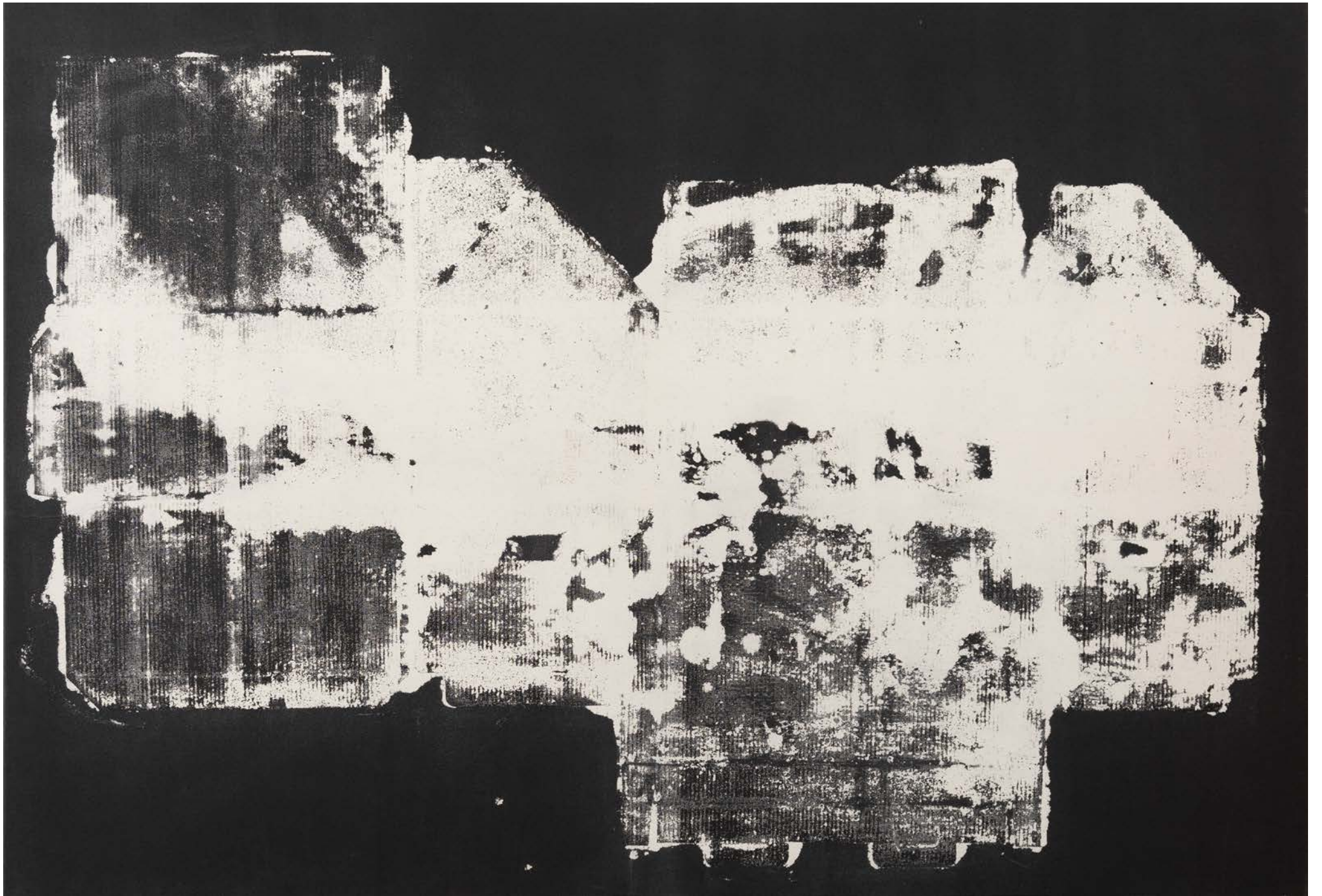

Ulleres. Acrílic sobre fusta. 120 x 50 cm. 1996.

“Els deu anys que seguiran, entre 1985 i 1996 segueix aïllant l’objecte i el monumentalitza, però ara l’agrisa, en blanc i negre: un metrònom, un vas, una cafetera, un guant, unes ulleres, una pinta, una sola de sabata, una camisa, una jaqueta, si bé en alguns casos empra el color, com en un joc de parxís.”

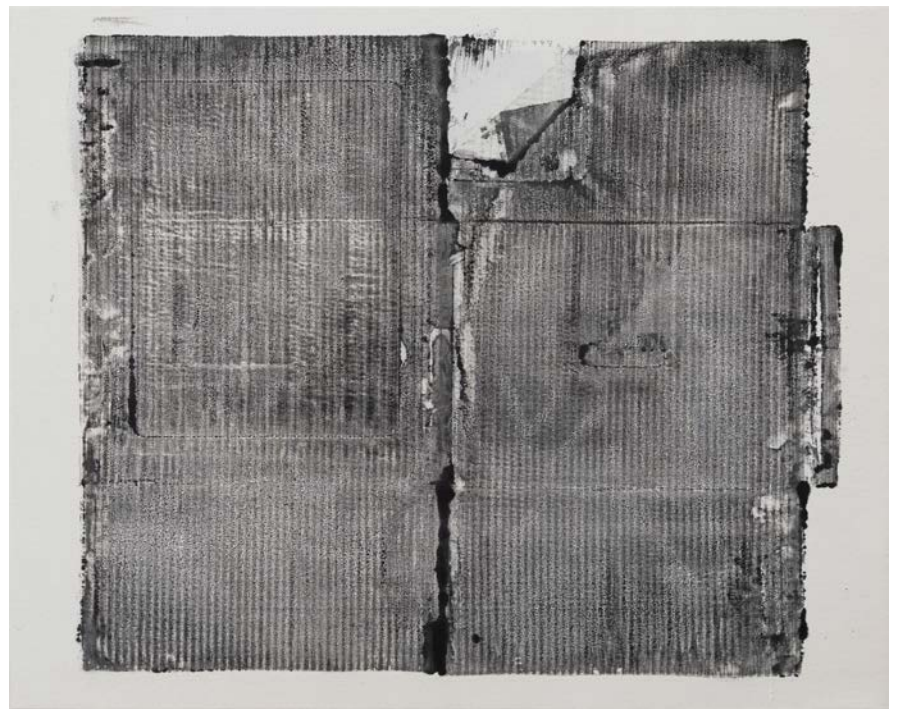
Plat. Acrílico sobre tela. 130 x 196 cm. 1985.

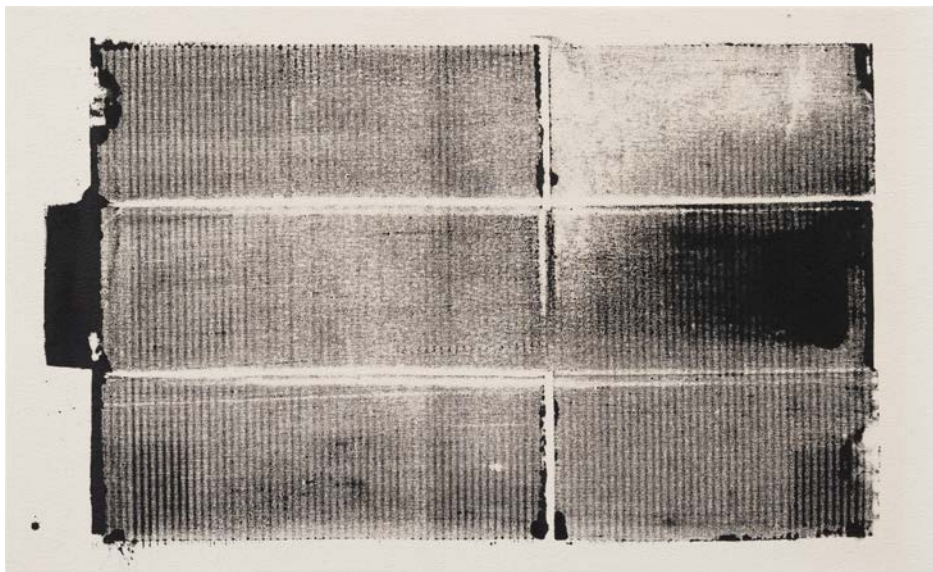
Capsa blanca. Acrílico sobre tela. 192 x 132 cm. 2015.

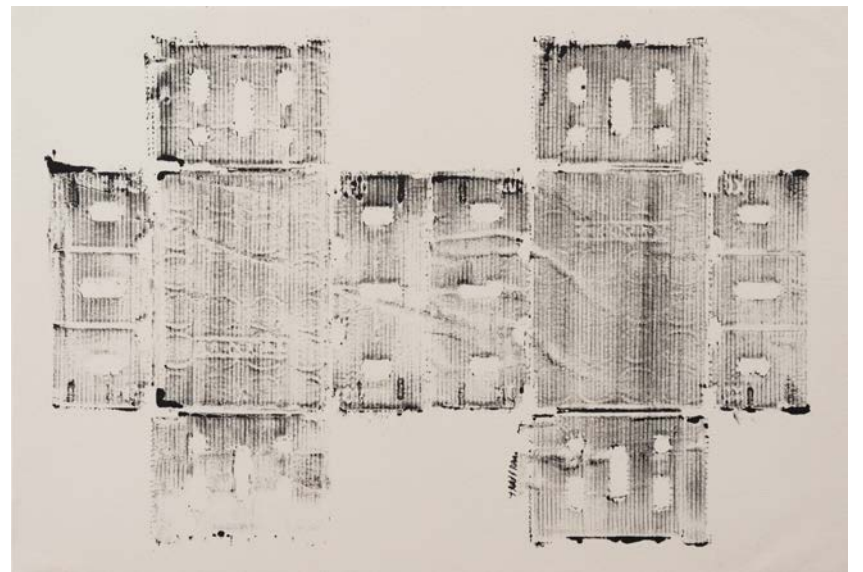
Capsa foradada. Acrílic sobre tela. 64 x 104 cm. 2015.

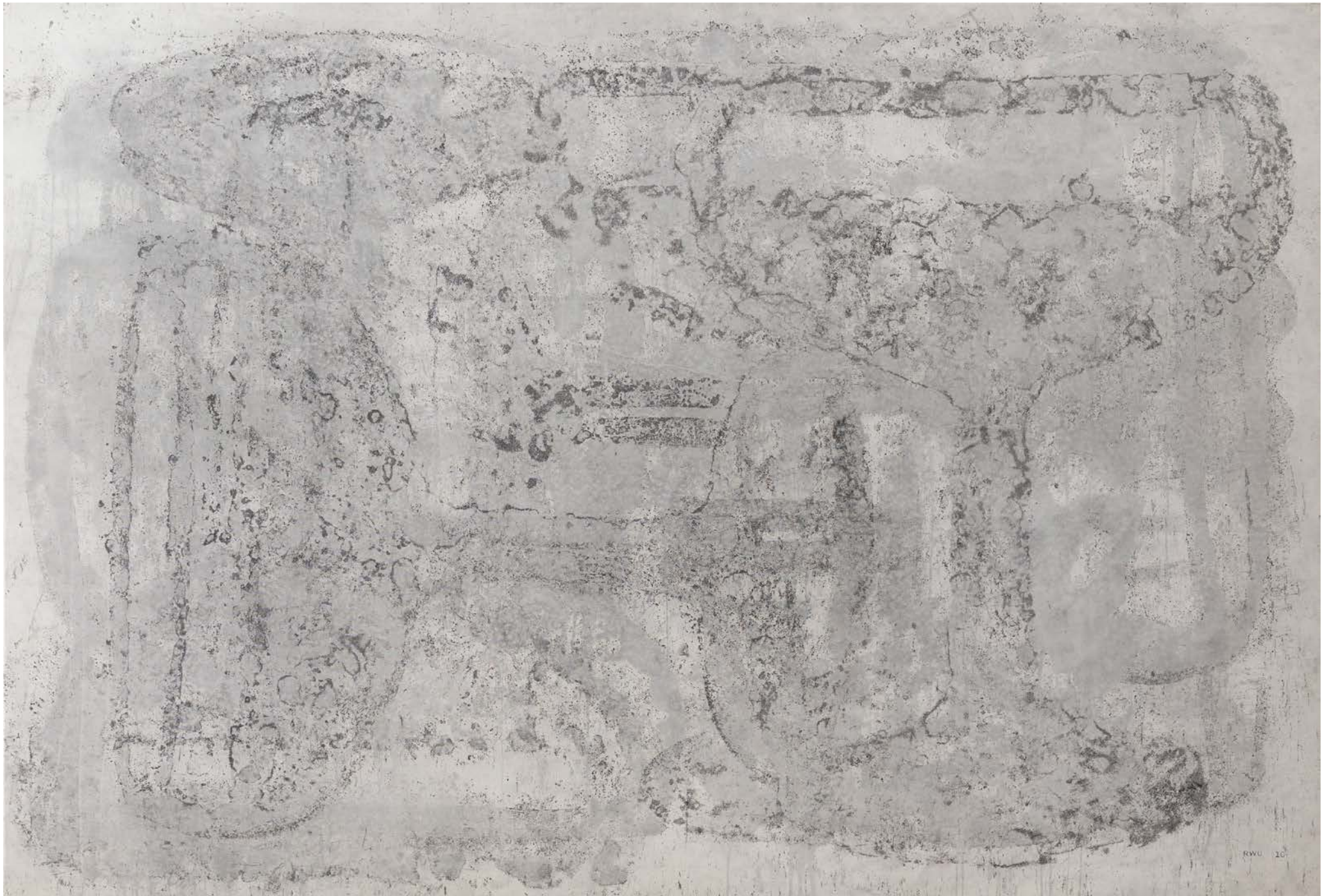
Capsa descartonada. Acrílic sobre tela. 93 x 76 cm. 2015.

Capsa xinesa. Acrílic sobre tela. 80 x 49 cm. 2015.

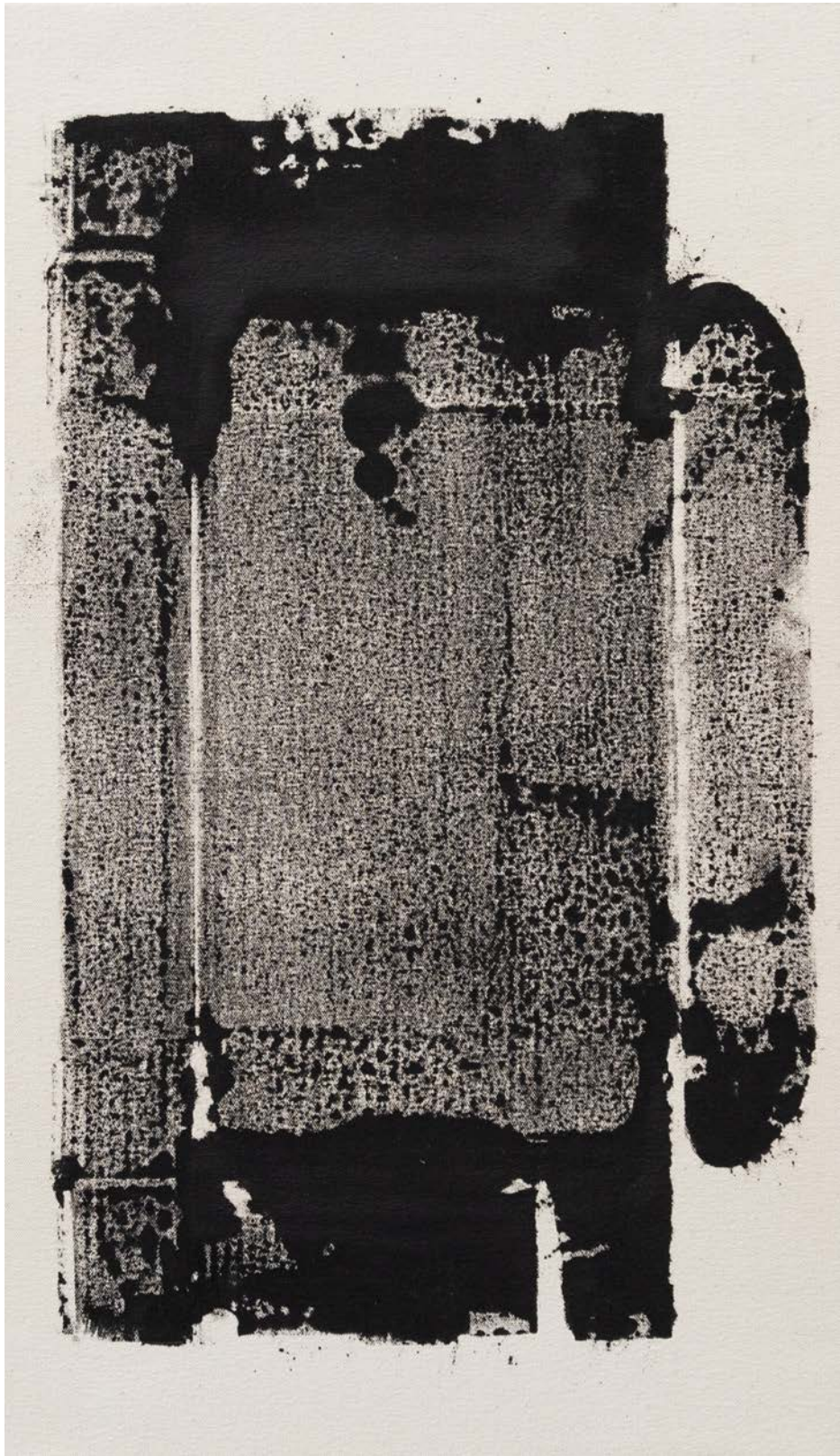
Capsa americana. Acrílic sobre tela. 122 x 83 cm. 2015.

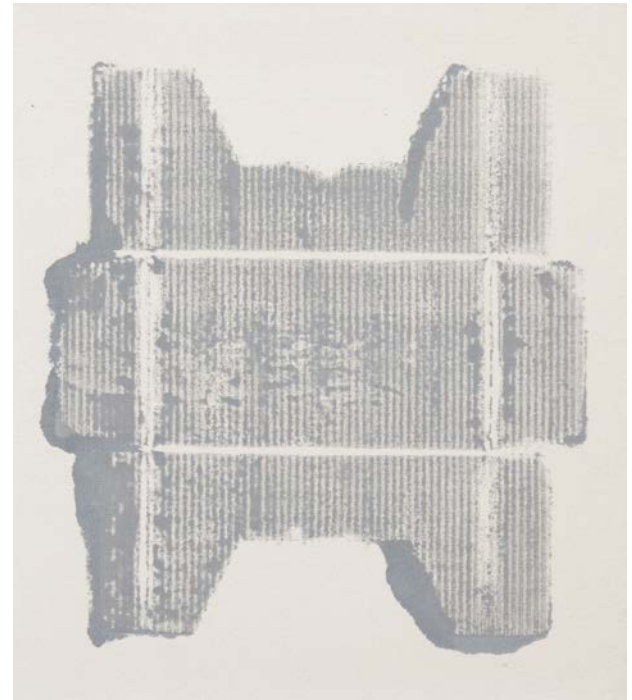
Copes. Acrílico sobre tela. 254 x 172 cm. 2010.

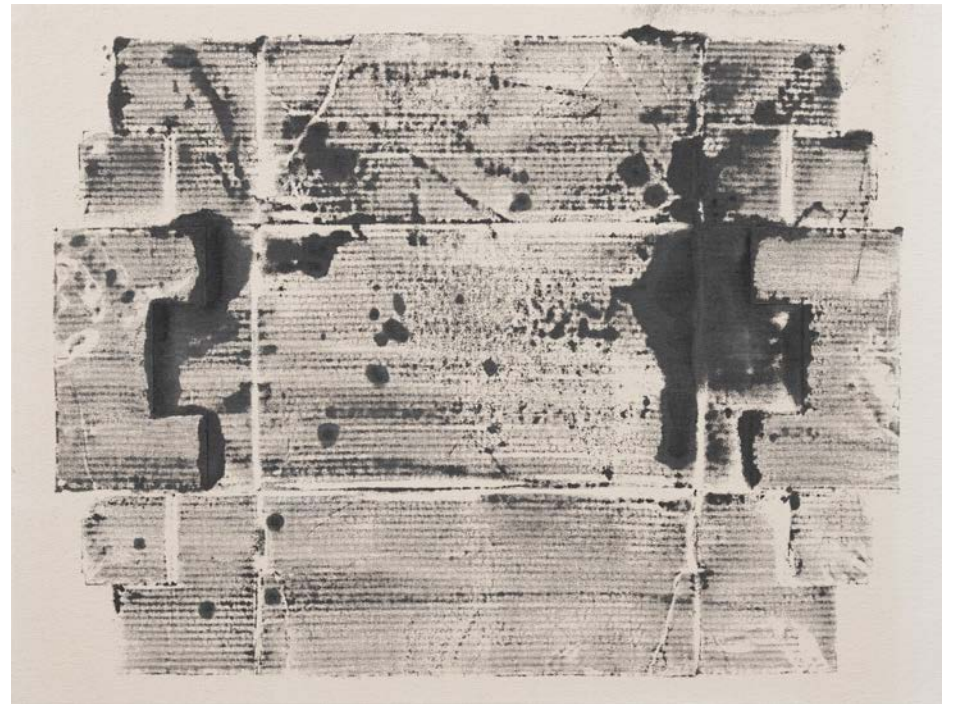
Gots. Acrílico sobre tela. 215 x 186 cm. 2010.

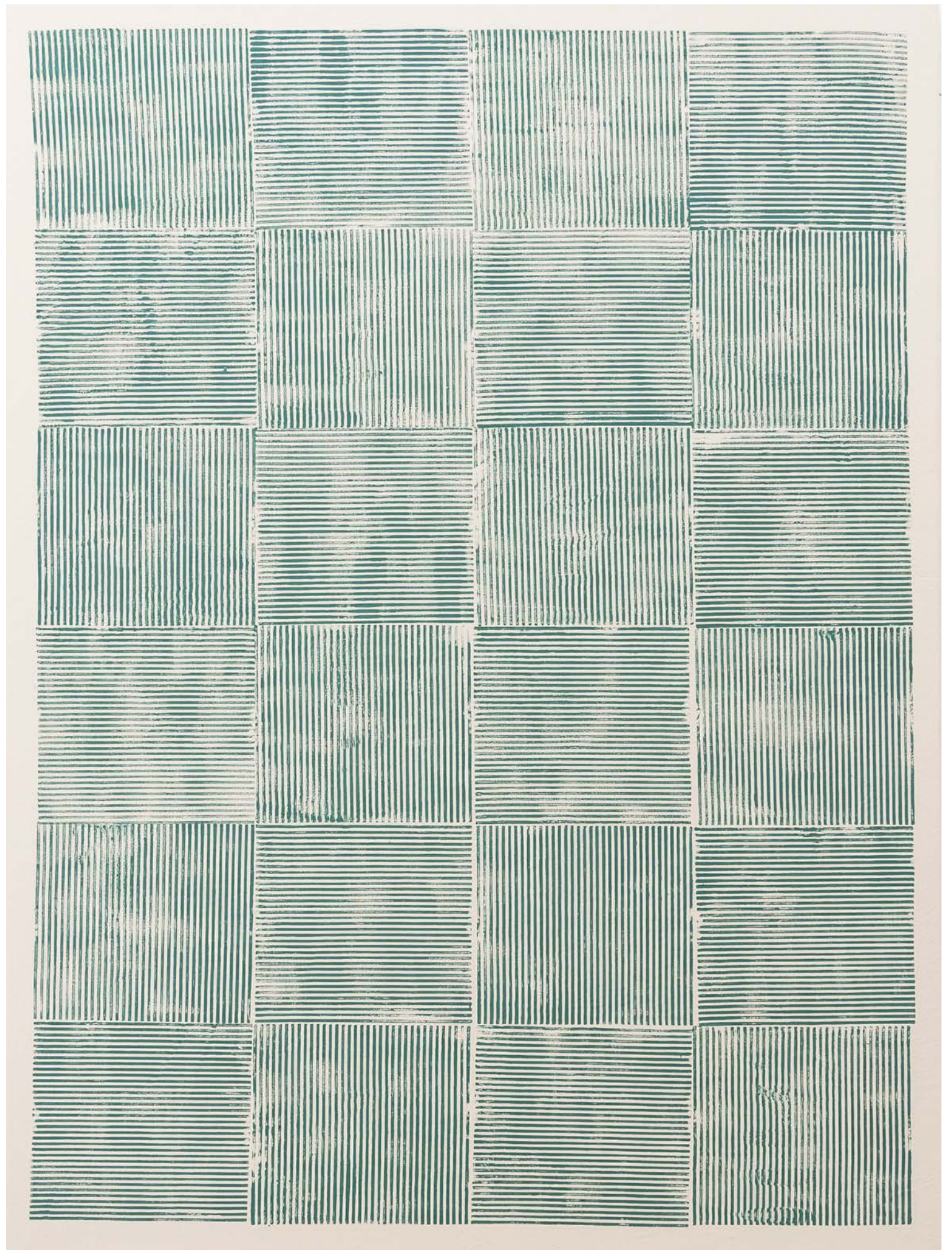
Capsa japonesa. Acrílic sobre tela. 71 x 41 cm. 2015.

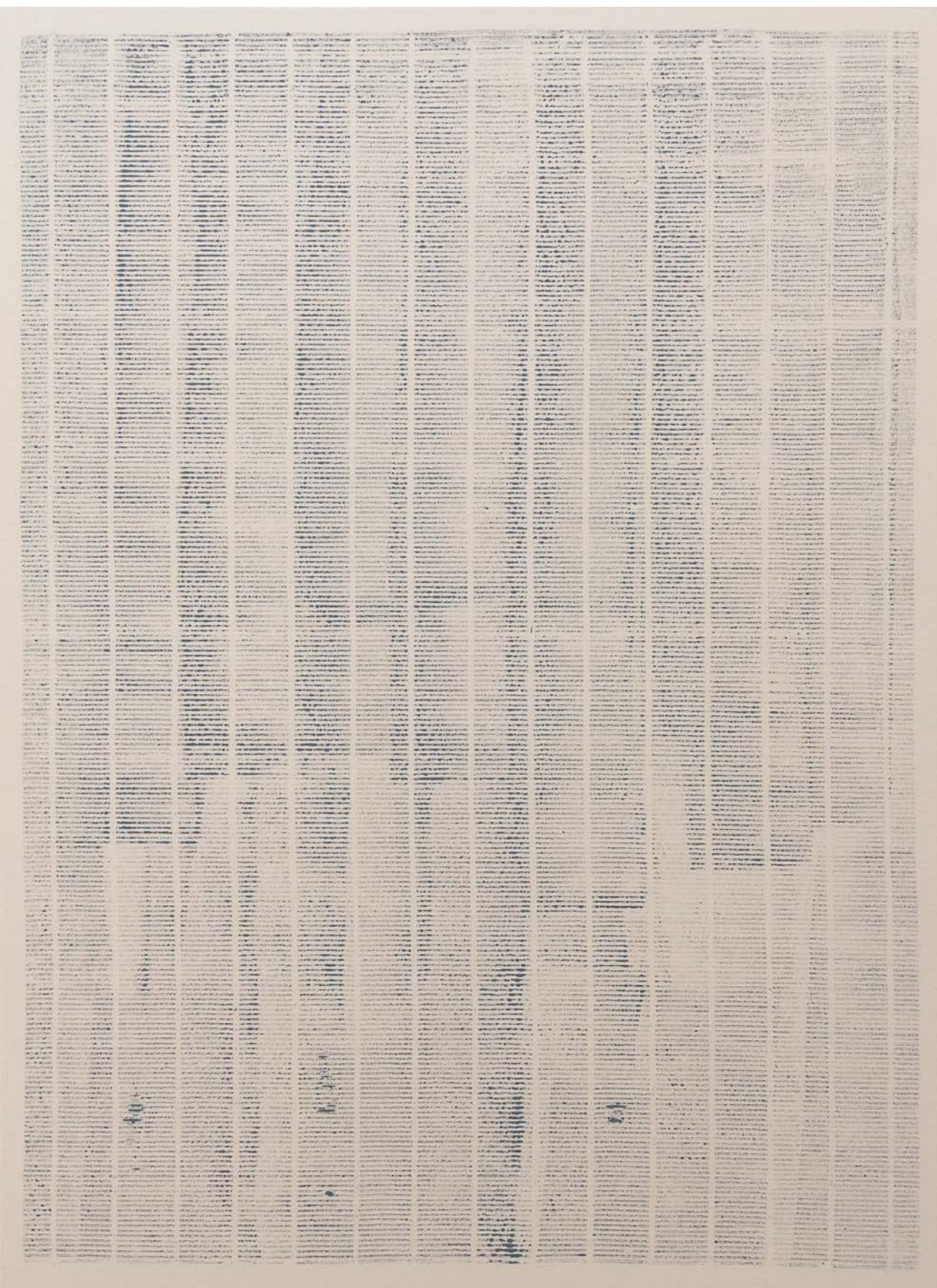
Capsa gris. Acrílic sobre tela. 57 x 50 cm. 2015.

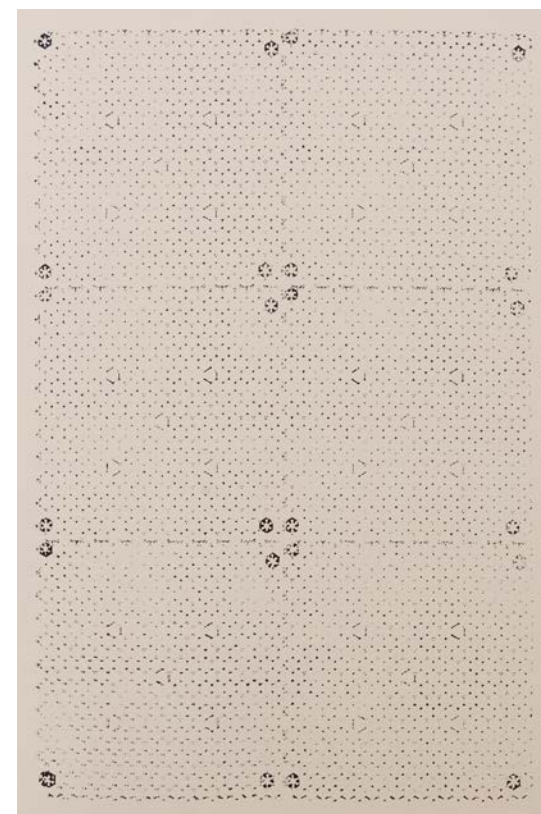
Capsa sabates. Acrílic sobre tela. 78 x 60 cm. 2015.

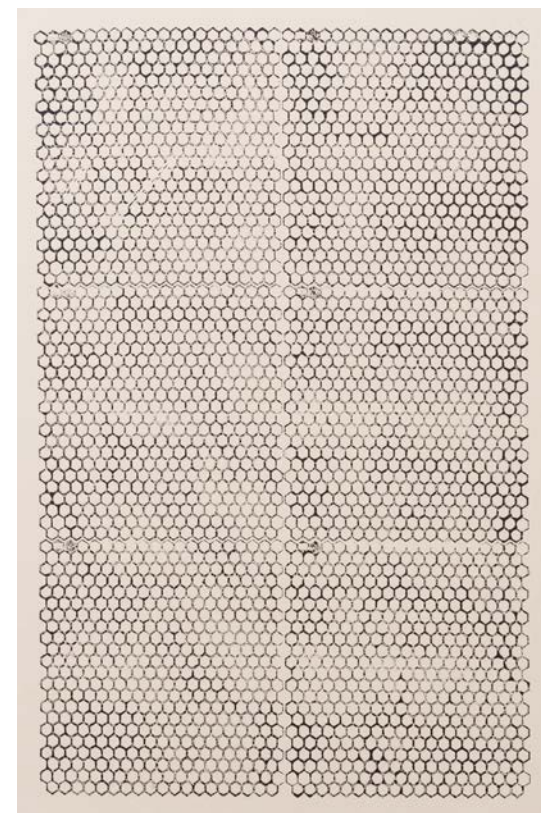
Trama gran. Acrílico sobre tela. 229 x 171 cm. 2022.

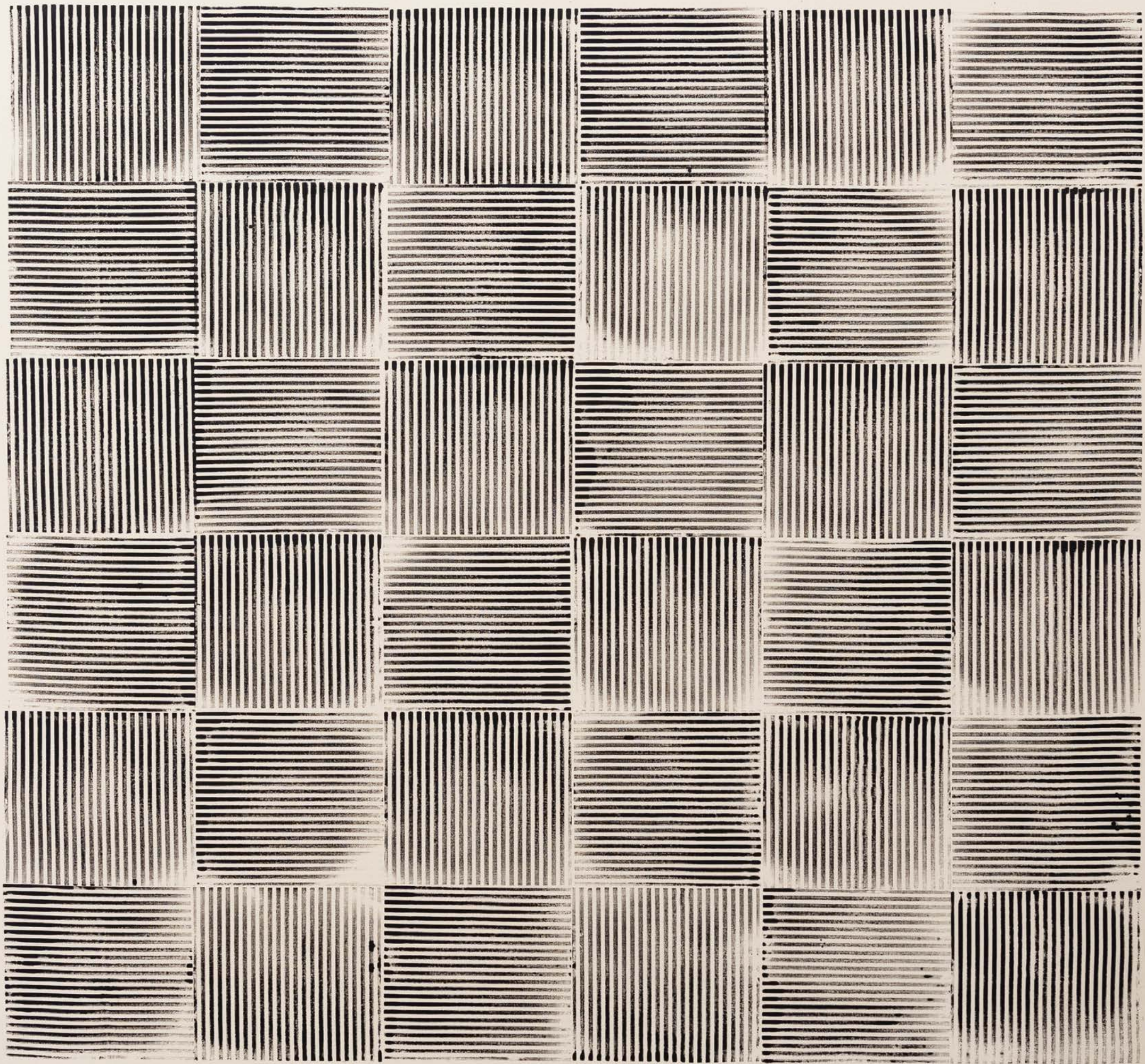
Trama ornamental blava. Acrílic sobre tela. 158 x 215 cm. 2022.

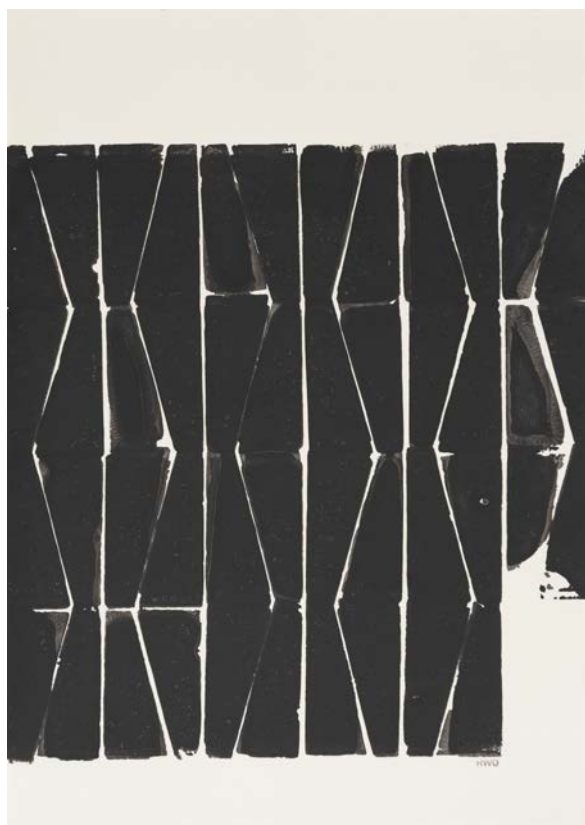
Trama fractal. Acrílic sobre tela. 99 x 150 cm. 2022.

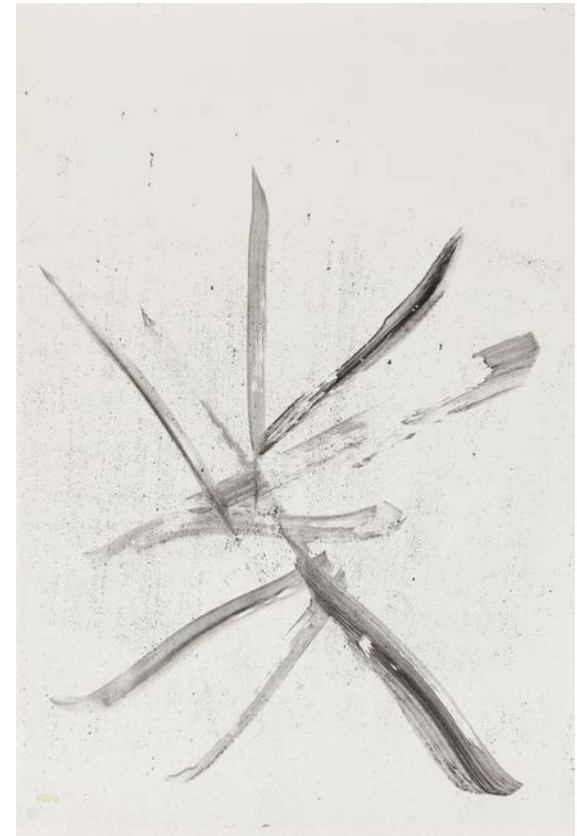
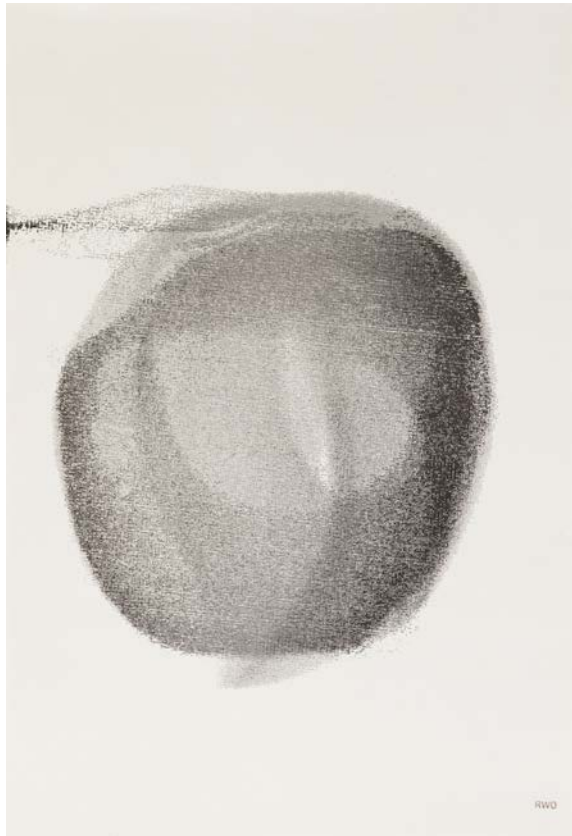
Trama rusc. Acrílic sobre tela. 99 x 150 cm. 2022.

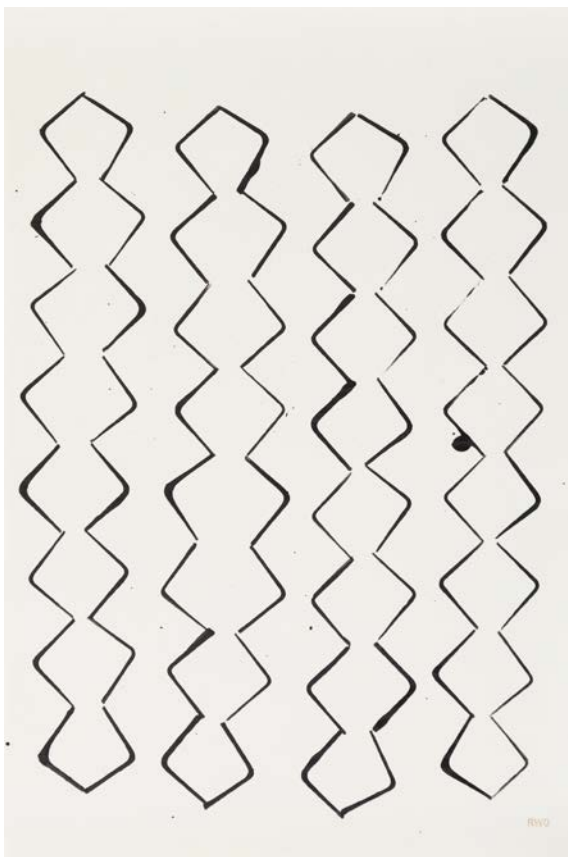
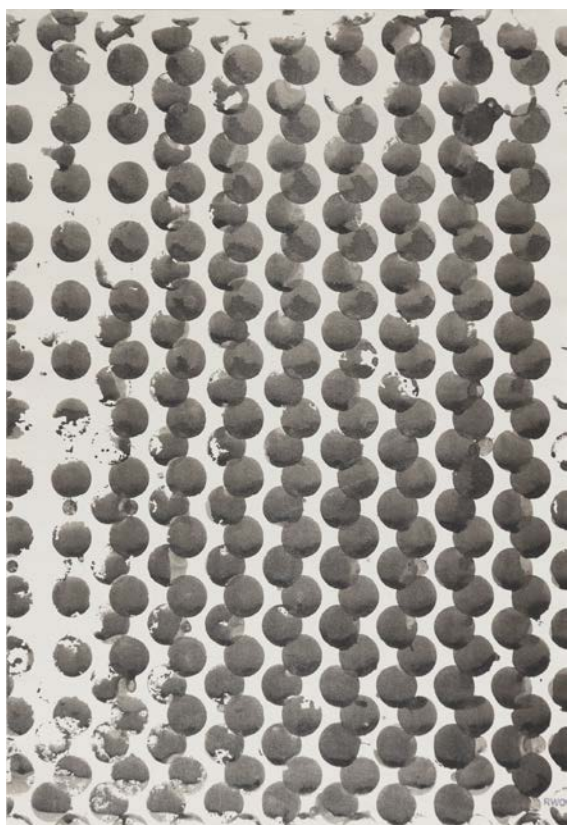

Trama òptica. Acrílic sobre tela. 190 x 177 cm. 2022.

Pintures instantànies. Tinta xinesa sobre paper. 42 x 30 cm. 2015-2020.

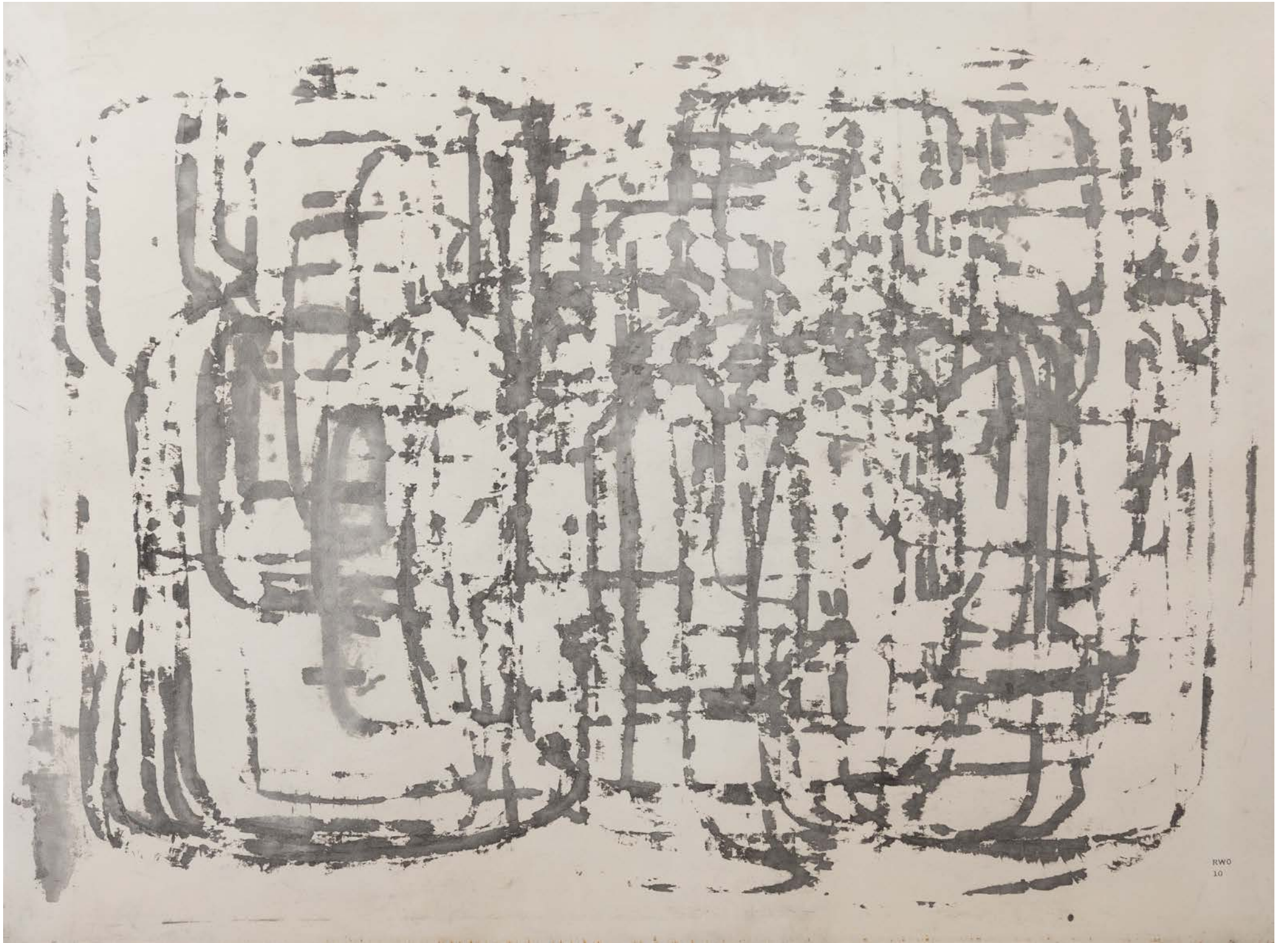
Pintures instantànies. Tinta xinesa sobre paper. 42 x 30 cm. 2015-2020.

FOTO Roger Rubió

GUILLEM RUBIÓ Barcelona, 1951

- 1974 Premi Dibuix Sant Jordi, Cercle Artístic Sant Lluç, Barcelona
- 1975 Premi Pintura Joan Miró, Sala Pelaires, Palma de Mallorca
- 1976 Galeria Montnegre, Pineda de Mar, Barcelona
- 1980 Accèsit III Biennal Barcelona, Caixa Barcelona
- 1982 Galeria Societat Anònima, Barcelona / Finalista Iv Premi Biennal Barcelona, Caixa Barcelona / Menció 22 Premi Dibuix Joan Miró, Barcelona / Finalista Premi Dibuix Joan Miró, Andorra / Museu Empordà, Figueres, Girona
- 1983 Menció 23 Premi Internacional Dibuix Joan Miró, Barcelona / Galeria Expoart, Girona / Centre Lectura Reus, Tarragona / Museu Granollers, Barcelona / Centre Cultural Caixa Terrassa, Barcelona / Casa Cultura Tomàs Lorenzana, Girona / Departament de Cultura Generalitat, Tortosa, Tarragona
- 1984 Menció V Biennal Barcelona, Caixa Barcelona
Galeria Subex, Barcelona
- 1985 Cinc Biennals, Sala Caixa de Barcelona / Saló Tardor, Palau del Tinell, Barcelona / Finalista 25 Premi Internacional Dibuix Joan Miró, Barcelona
- 1986 Galería Ynguanzo, Madrid
- 1987 Cinc Biennals, Madrid / Arco, Madrid / Madrid-New York, Galería Ynguanzo / Nova York, E.E.U.U.
- 1988 Arco, Madrid
- 1989 Arco, Madrid
- 1990 Galería Ynguanzo, Madrid / Art Cologne, Colònia (Alemanya) / Arco, Madrid
- 1992 The Orangerie, Galería Ynguanzo-Holland Park, Londres (Anglaterra)
- 1993 Ynguanzo, Madrid
- 1996 Àmbit, Galería d'art, Barcelona
- 1997 *Colección Testimonio*, Galería Àmbit, Barcelona / Art Frankfurt, Frankfurt (Alemanya) / Artexpo Fira d'art, Barcelona
- 1998 Art Frankfurt, Frankfurt (Alemanya) / Objetos, Galería Ynguanzo, Madrid
- 1999 *Realisme Catalunya*, Santa Mònica, Barcelona
- 2000 *Realismo en Catalunya*, La Lonja de Zaragoza / Col·lectiva, Galería Àmbit, Barcelona
- 2004 Galería Boceto, Granada
- 2005 Cartells "Los Tarantos" Musical Flamenc Itinerant Per Espanya
- 2019 Col·lectiva Galeria Richard Vanderaa, Girona
- 2020 Arrels, Galeria Richard Vanderaa, Girona
La Distinción, Galeria Richard Vanderaa, Girona
- 2021 Avantguardes, Galeria Richard Vanderaa, Girona
- 2022 Nou Realisme, Co·lectiva Galeria Richard Vanderaa, Girona
- 2022 Col·lectiva Galeria Richard Vanderaa, Cadaqués (Girona)
- 2023 Summer, Col·lectiva Galeria Richard Vanderaa, Cadaqués (Girona)

Formes i ratlles. Acrílic sobre tela. 186 x 250 cm. 2010.

DEL 19 DE SETEMBRE
AL 4 DE NOVEMBRE 2023
EXPOSICIONS DE MADURESA

GUILLEM RUBIÓ **ABANS I DESPRÉS**

Trames, Conceptes i Realitats,
1973-2023

DARRERES EXPOSICIONS:

- 110. *RECUITES*. NARCÍS COSTA
- 111. *REVELAR-SE*. SERGI BATLLE,
MONTserrat GIMFERRER,
JAUME LLORENS,
MERCEDES WERNER
- 112. *ADORMINT ELS LLENÇOLS*.
ASSUMPTA PLANAS
- 113. *A CAU D'ORELLA*. XAVI LLOSES
- 114. *RÈQUIEM MEDITERRANI*. PERPIÑA
- 115. *PAISATGES DE LA MEMÒRIA*. HUEDO
- 116. *100 DIBUIXOS (1975-2021)*. ANSON
- 117. *SEGMENTS*. JOSEP M. CODINA
- 118. *TAL COM RAJA*. OLGA PÉREZ MONTES

FUNDACIÓ VALVI

Gran Via Jaume I, 42 bis · 17001 Girona
Tel. 972 22 65 27 · www.fundaciovalvi.cat

HORARI:

- DE DILLUNS A DIVENDRES DE 17 A 20 H
- DISSABTE D'11H A 13H, I DE 17 A 20 H
- FESTIUS TANCAT

EDITA Fundació Valvi
DIRECCIÓ Maguí Noguer
DISSENY GRÀFIC Jaume Geli
FOTOGRAFIA Clara Peix
IMPRESSIÓ Palahí
Dip. Leg. GI-1116-2023